

พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ธรรมนูญศาลทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
หกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งแห่ง
พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐๒ ลงวันที่ ๑๓
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ การควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใน
อำนาจศาลทหาร ตามความในมาตรา ๑๖ นั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้
ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหารหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้
บังคับบัญชาทหารมีอำนาจสั่งควบคุมได้ โดยอนุโลมตาม
อำนาจลงทัณฑ์ขังในกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร แต่การสั่ง
ควบคุมตามอำนาจดังกล่าวของผู้ลงทัณฑ์ขังทุกชั้นรวมกันต้อง
ไม่เกินเก้าสิบวัน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรวีวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารในปัจจุบัน ได้ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาทหารส่งควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารได้ โดยบัญญัติให้อนุโลมตามอำนาจลงทัณฑ์ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารและไม่ได้จำกัดจำนวนวันควบคุมขั้นสูงไว้ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ต้องหาที่มียศตำแหน่งต่างกัน สมควรจำกัดจำนวนวันให้ส่งควบคุมผู้ต้องหารวมกันได้ไม่เกินเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น